

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Landstinget. Nr. 98.

Tiende Session.

46de Møde.

Tirsdagen den 15de December Kl. 6 $\frac{1}{2}$.

(Fortsat.)

Madvig (fortsat): Den specielle Sagkundskab faaer sin hele Ret ved at kunne med sin Kyndighed virke paa de Andre og gjøre sine Anskuelser klare og tydelige for den almindelige Mening og den almindelige Betragtning. Men det er en mindre heldig Sammensætning, naar den specielle Sagkundskab og den blot almindelige betragende Interesse, som er blottet for den specielle Sagkundskab, skulle votere sammen, som om de stode paa samme Trin og gif ud fra samme Standpunkt. Naarlig gjælder dette, at den specielle Sagkundskab ikke er den afgjorende, overalt, hvor der er Spørgsmaal om Bevillinger, der kommer Sagkundskaben og den specielle Betragtning til det almindelige Bekendtskab med Forholdene — f. Ex. her i Rigsdagen til det almindelige Bekendtskab med Landets Forhold — og forlanger, hvad der er nødvendigt, og de, der ikke have den specielle Sagkundskab, stræbe efter at sætte sig ind i Sagen og bevilge efter den Klarhed, med hvilken den specielle Sagkundskab har kunnet udvikle sine Grunde. Dmtrent paa lignende Maade vil Forholdet stille sig, eftersom Sagen er ordnet i Lovforlaget, mellem Directionens stemmegivende Medlemmer og Directeuren, som har Sæde, men ikke Stemme i Directionen, altsaa er Referent. Jeg har allerede indrommet, at der maaskee kunde siges Meget for, at der ingen Direction var, at Directeuren havde en anden Stilling, at han enten selv var Bor-

germester eller umiddelbart havde blot at gjøre med den ene Borgermester, under hvilken Skolevæsenet var henlagt, saa at Borgermesteren var Communens Repræsentant, jeg kunde sige Communens Minister ligeoverfor ham; men saaledes er Sagen jo ikke, og en saadan Indretning foreligger der for Diebliffet ikke noget Forslag til.

Kirke- og Underviisningsministeren: Jeg har allerede, da Sagen var for til første Behandling, havt Leilighed til at udtale mig om min Stilling til de foreliggende Undringsforslag ved at beskrive den hele Udvikling, som dette Lovforslag har havt i det andet Thing. Jeg skal deraf blot fremhæve, at, da jeg i det andet Thing sluttede mig til en Affattelse af de tilsvarende Paragrapher i det oprindelige Lovforslag, som var overensstemmende med hvad der nu indeholdes i de til §§ 1 og 2 stillede Undringsforslag, var det væsentligt af den Grund, at jeg, allerede da Lovforlaget blev bragt frem, vidste, at Skoledirectionen var bleven enig om at gaae ind paa en saadan Affattelse af Reglerne angaaende Directionens og Commissionernes Sammensætning, og inden Sagen kom til anden Behandling, maatte jeg blive bestyrket heri derved, at disse Forslag fra Skoledirectionens Side vare blevne vedtagne af Communalbestyrelsens tvende Afdelinger. Jeg maatte derfor ligeoverfor de Forandringer, der bleve foreslaade, og som gif igjennem, bestemt udtale, at det for mig var en væsentlig Grund til at holde paa disse Bestemmelser, at de forelaae med en Tilslutning fra de forskjellige Autoriteter, som Ministeriet nærmest var kaldet til at høre over denne Sag. Jeg søiede desuden til, at, hvor-